

LBRIS | We know
Coordonator Leda Bazaar:
SHAUKI AL-GAREEB

— T L S W A N —

TENTATIA ' MEA

SERIA KINGSTON LANE

Traducere din limba engleză de
MARIA ADAM

LEDA BAZAAR

Legendă

- Numărul 6 – Casa militarilor*
- Numărul 7 – Casa lui Winston Brown*
- Numărul 8 – Casa lui Ethel Davidson*
- Numărul 9 – Casa lui Antony Deluca*
- Numărul 10 – Casa Rebecăi
și a lui John Dalton*
- Numărul 11 – Casa lui Juliet Drinkwater*
- Numărul 12 – Casa lui Carol Higginbottom*
- Numărul 13 – Casa lui Henley James*
- Numărul 14 – Casa lui Blake Grayson*

Juliet

— NU VREI SĂ TE CALMEZI? ZICE CHLOE.

Of? Mă uit în jurul sălii uriașe de bal.

— De ce te-am lăsat să mă convingi să vin aici? Mă simt complet pe dinafară.

— Pentru că te-am mituit, de-aia. Nu te mai plânge, că arăți super!

— Adevărat, și o să plătești pentru asta. Săptămâna viitoare, luăm cina oriunde vreau eu, mai știi?

— McDonald's sună bine.

— Zgârcito!

Chloe e cea mai bună prietenă a mea și are talentul magic de-a mă convinge să fac lucruri de care n-am chef.

— Adu-mi aminte: de ce suntem aici, totuși? o întreb.

— Pentru că vreau să am raporturi sexuale cu doctorul Grayson, șoptește ea, aranjându-și sânii în rochie. Dar știi asta deja.

Pufnesc în răs.

— Credeam că vrei doar să i-o tragi.

— Și asta.

Lui Chloe i s-au aprins călcăiele după un doctor de la spitalul nostru. Problema e că la fel se întâmplă cu majoritatea femeilor, iar el nici nu știe cine suntem.

— Cine-i parașuta aia cu care vorbește?

Mă uit la roșcata superbă care stă la taclale cu dr. Grayson.

— Nu știi, dar e bombă.

— Aș putea s-o bat.

— Fără probleme.

Seara asta e un eveniment plin de strălucire, cu licitații și concursuri de cultură generală cu vedete. Și, deși mi-ar plăcea să spun că mă interesează scopul caritabil, ar fi o minciună oribilă. Locul ăsta nu e pentru mine, dar trebuie să recunosc că *ceva* mi-a atras atenția: un străin din cealaltă parte a sălii.

L-am remarcat din clipa în care am intrat. Poartă un costum negru, râde și vorbește cu un grup de oameni. Are părul șaten-închis, ușor ondulat, maxilarul pătrat și cele mai mari gropițe când zâbește.

— Mă duc să mai iau ceva de băut. La fel ca înainte? Întrebă Chloe.

— Da, te rog!

O urmăresc cum se îndreaptă spre bar, apoi îmi las privirea să alunece din nou spre el. E foarte înalt, poate 1,90. Umeri lați, bine făcut, dar e ceva în felul în care vorbește cu prietenii lui. E plin de viață, râde, iar ei îl sorb din priviri fiindcă le captează toată atenția.

Mă uit în jur la sala decorată superb. N-am mai fost niciodată la un eveniment de genul ăsta. E o strângere de fonduri pentru Secția de cercetare pediatrică a spitalului unde lucrez. Asistentele nu sunt invitate, de obicei, la astfel de evenimente, dar m-am împrietenit cu un doctor care ne-a invitat pe mine și pe Chloe. Ridic ochii din nou către străinul cel sexy și, pentru prima dată, privirile ni se întâlnesc. Ne uităm unul la altul o secundă mai mult decât ar fi normal, apoi, de parcă ar fi intrigat, își ridică bărbia ușor spre cer în timp ce ia o gură din băutura lui

arămie. Chiar și felul în care ține paharul e sexy. Stă cu picioarele depărtate și spatele drept, iar siguranța de sine i se scurge prin toți porii. Îmi întorc repede privirea, rușinată că m-a prins cum mă holbez. Probabil că soția lui e pe undeva, prin apropiere.

Mă prefac că mă uit prin sală și apoi arunc din nou o privire. Dr. Grayson se apropie de el și cei doi încep să vorbească de parcă ar fi vechi prieteni, râzând și gesticulând.

Îmi mușc buza de jos ca să-mi ascund zâmbetul. Deci se cunosc.

Ar putea fi o întâlnire dublă ruptă din rai.

Chloe se întoarce cu băuturile.

— Tocmai am văzut-o pe Helen la bar. Ți-o mai amintești?

— Nu prea, răspund eu, fără măcar să-mi bat capul.

— Ba da, îți amintești, a lucrat la secția noastră acum câțiva ani.

Și continuă cu o poveste lungă și obositoare. Dar abia dacă o aud, pentru că mi-am pierdut concentrarea. Îi simt privirea pe piele și știu că mă urmărește.

În următoarele două ore, povestea se repetă.

De fiecare dată când mă uit, așa, din întâmplare, e cu ochii pe mine. Și partea ciudată e că, atunci când îl prind, nu se întoarce. Îmi susține privirea, ca o provocare tăcută, de parcă m-ar împinge să fac ceva... doar că nu știu exact ce.

O privire poate să-ți dea fiori? Pentru că, pe cuvânt, a lui chiar îmi dă.

Nici nu pot să-i spun ceva lui Chloe, fiindcă motivul pentru care suntem aici – nesimțitul de dr. Grayson – nici măcar n-a băgat-o în seamă.

— O să vorbească cu toate femeile de-aici, la rând? șoptește Chloe enervată, cu ochii ațintiți asupra lui. Sunt aici, mai știi? Nu mi-ai zis niciun cuvânt până acum, idiotule!

— Serios, zic și eu, privind un moment la dr. Grayson. Care ziceai că e prenumele lui?

— Blake.

— Blake Grayson, repet, strâmbând din buze. Și numele e sexy.

— Și nu e doar numele, spune Chloe, măsurându-l din priviri. Ar fi bun rău la pat.

— Și de unde știi tu asta?

— Uită-te la el, cum să nu fie? Ar putea doar să stea gol, la capătul patului, și aș avea orgasm pe loc.

— Corect! îi răspund cu un chicotit.

Dr. Grayson arată mai degrabă a model decât a doctor – păr șaten-deschis, maxilar proeminent și e tonifiat și plin de mușchi.

— Și mai e și pediatru, oftează ea visătoare.

— Aia chiar e lovitura finală! recunosc.

Îmi întorc iar privirea spre străinul sexy și, bineînțeles, mă fixează din nou. Mi se strânge stomacul. Simt aerul dintre noi încărcat, iar tensiunea sexuală e atât de densă, că ai putea s-o tai cu cuțitul.

Omul ăsta e tentația întruchipată!

— Doamne, ai milă! șoptește Chloe.

— Ce e?

— L-ai văzut pe prietenul doctorului Grayson?

Dacă l-am văzut? Nu-mi pot lua ochii de la el.

— Cine? mă prefac că nu știu.

— Futu-i! șoptește Chloe cu ochii măriți, uitându-se peste umărul meu. Vine spre noi!

— Cine?

— Zeul.

— Care zeu? întreb și casc ochii.

— Comportă-te normal!

— Poftim?

— Doamnelor, spune o voce gravă, ușor răgușită, din spațele meu.

Ab, la naiba!

Mă întorc și dau nas în nas cu niște ochi întunecați și pătrunzători.

Da... arată și mai bine de aproape!

— Bună! chițăi eu.

Ce naiba a fost vocea asta de șoricel?

— Adică, bună! repet cu o voce mai groasă.

Chloe rânjește.

— Bună!

— Nu cred că ne-am cunoscut, spune el și întinde mâna.

Henley James.

Henley James.

— Chloe Willcox, răspunde Chloe cu un zâmbet și dă mâna cu el.

Tipul își întoarce atenția spre mine și îl privesc, fără să pot scoate un cuvânt.

— Și tu ești...? zice, ridicând o sprânceană.

— Juliet, îi spun, schițând un zâmbet timid.

Îmi ia mâna și mi-o strânge. Cu degetul mare, îmi atinge ușor dosul palmei, fără să-și ia ochii din ai mei.

O...

— Juliet și mai cum? mă întrebă, zâmbind lent și provocator, pentru că știe foarte bine ce efect are asupra hormonilor mei lipsiți de afecțiune.

Înghit în sec.

— Drinkwater¹.

— Chiar așa? răspunde imediat, cu ochii tot ațintiți asupra alor mei.

— Poftim...? mă încrunt, nedumerită.

— Chiar bei apă?

— Da, beau! zic și scot un râs fals, care sună a copil de șase ani.

Ajutor!

OK... Ce naiba? Te rog, du-te de aici! Ești prea frumos ca să-mi mai funcționeze creierul.

— Ai vrea să ieși cu mine, Juliet? mă întrebă.

¹ „A bea apă” în eng. în orig. (n. tr.).

— Îmi arunc privirea spre Chloe, apoi înapoi la el. *Am auzit bine? Ce?*

— Ei bine? zice el, așteptând.

— Hm...

Iau o gură de șampanie.

— Adică... la o întâlnire?

Ochii jucăuși i se luminează.

— Da, la o întâlnire.

— O, hm...

Răspunde, proasto!

— OK!

— Îmi oferă din nou zâmbetul ăla sexy.

— Să zicem... vineri seara?

Un zâmbet tâmp mi se strecoară pe față, însă îl înăbuș repede.

Comportă-te normal!

— Trebuie să-mi verific programul! răspund.

Râde scurt, de parcă știe exact ce joc fac.

— Sigur!

Scoate o carte de vizită și mi-o întinde.

— Sună-mă!

Apoi, fără niciun avertisment, se apropie și mă sărută pe obraz. Buzele lui rămân o fracțiune de secundă în plus pe pielea mea, iar parfumul lui îmi învăluie simțurile. Apoi se întoarce calm și traversează sala înapoi spre prietenii lui.

Eu și Chloe rămânem uitându-ne după el, șocate.

— Să-mi. Fut. Una, șoptește Chloe. Tocmai s-a întâmplat asta?

Mă uit în jos la cartea lui de vizită.

HENLEY JAMES

INGINERIE

044 289 0777

— E inginer, șoptesc.

— Cui naiba îi pasă? M-aș culca cu el și dacă ar fi vagabond.

Râd și mă întorc cu spatele spre el, să nu par prea interesată. Chloe ciocnește paharul cu al meu și îmi face cu ochiul.

— Bravo ție!

— E joi seara. Sunt pe canapea și trebuie să-mi revin. Am fost agitată toată săptămâna. Îmi rod o unghie și mă holbez la cartea lui de vizită.

— Sună-l odată! zice Chloe. Care e cel mai rău lucru care s-ar putea întâmpla?

— Ar putea fi un dobitoc.

— Ascultă-mă bine, zice ea foarte serioasă. E al naibii de frumos. Și bărbații frumoși sunt o specie pe cale de dispariție, practic inexistenți. Așa că, dacă dai peste unul, îl apuci bine cu ambele mâini. Ca să nu mai zic că el ți-a propus o întâlnire și ți-a dat cartea lui de vizită. Vrea să-l suni. Nu e ca și cum ai fi vreo tipă oarecare de pe stradă.

— Ai dreptate!

— Deci planul e așa: îl suni, vă îndrăgostiți nebunește și apoi mă combini și pe mine cu prietenul lui, dr. Grayson.

— Îmi dau ochii peste cap.

— Sună foarte simplu când o spui așa.

— Îmi întinde telefonul.

— Doar sună-l, naibii!

— Exagerez complet toată treaba asta, nu?

— Da, exagerezi!

Formez numărul lui, dar închid imediat.

La naiba!

OK, ce trebuia să zic?

— Doamne, mă omori! zice Chloe, exasperată.

Pentru a zecea oară, îmi repet scenariul în cap: fii relaxată... concisă... stabilește întâlnirea. Fără emoții. Cui îi pasă dacă nu iese nimic? Oricum, probabil e doar un nesimțit.

Bun!